

Tom Beck (KF):

I Det Konservative Folkeparti finder vi egentlig intentionerne i Fremskridtspartiets forslag positive. Vi ønsker også at være med til at give pensionisterne mulighed for at knytte rettigheden til beboelse til personen, som det er foreslået, og ikke snævert til det enkelte sommerhus.

Vi indgår imidlertid i det arbejde, som p.t. foregår i Miljøudvalget, hvor der arbejdes på en bred løsning af hele spørgsmålet om sommerhusbeboelse, og det er en løsning, som sætter fornuftige og fleksible rammer, som kommunerne kan disponere inden for, således at sommerhusbeboerne kan få en rimelig behandling set ud fra kommunernes og borgernes synsvinkel, og som kan genskabe ordentlige og lovlige forhold på området.

Det er vores opfattelse, at udviklingen, hvad angår helårsbeboelse i sommerhuse, har udartet uden hensyn til den gældende lov, og vi må tage afsæt i de faktiske forhold, når vi skal finde en løsning. Vi kan ikke fortsætte med at vende ryggen til det problem. Problemet løser ikke sig selv, og vi fastholder også gerne det decentrale ansvar og den decentrale kompetence, men vi erkender behovet for, at planloven kan sætte de overordnede og forhåbentlig fleksible retningslinjer for det lokale skøn.

Det er en lokal afgørelse, eller må være en lokal afgørelse at fastslå den konkrete løsning efter en individuel vurdering i det forslag, som kommer. På den måde sikrer man skyldigt hensyn i hver enkelt sag, og vi finder det ikke for nuværende hensigtsmæssigt at gribe ind i den igangværende proces, som vi forventer vil resultere i et acceptabelt udspil fra miljøministeren inden for kort tid.

Men vi vil godt støtte Fremskridtspartiet i bestræbelserne på at få indarbejdet deres forslag i den brede løsning. Vi ønsker nemlig også, at pensionister skal have retten til at helårsboe deres sommerhuse.

Steen Gade (SF):

Altså, pensionister har jo ret til at bo i sommerhuse efter de gældende regler. Det, som ligger i forslaget her, er, kan man sige, en opblødning af – sådan som jeg i hvert fald har forstået det – nogle af tankegangene bag den 8-års regel.

En af de ting, man vel lagde vægt på, dengang et flertal i Folketinget indførte reglen, var jo bl.a. at sige: Jamen hvis man har boet i det her område i en rimelig lang periode, 8 år, så har man også en lokal tilknytning, som giver

én, kan man sige, ret til at bo der. Det er i hvert fald det, jeg prøver at sætte mig ind i, der var den konservative miljøministers tankegang, dengang det her blev gennemført. Og jeg tror, jeg har sat mig rigtigt ind i, hvordan hr. Per Stig Møller på det tidspunkt fremførte tankegangen for Det Konservative Folkeparti.

Hvis man så gør, som Fremskridtspartiet siger her – og jeg forstår, De Konservative nu mener, man kan lægge det sammen – så fjerner man jo hele den argumentation, hele den måde at tænke på, for så er det jo en ret, der er knyttet til den enkelte pensionist, og så kan man sådan set lave et bunkebryllup over, at man har haft sommerhus i otte år lidt forskellige steder i Danmark, og til sidst vil man altså bosætte sig et helt andet sted, og det har man så lov til at gøre helårs.

Jeg siger egentlig ikke kun det her for at argumentere for, at SF vil afvise forslaget – det vil vi med flere argumenter – men egentlig også for at give en kommentar til ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fordi jeg undrer mig lidt over, at Det Konservative Folkeparti kunne melde positivt på det her.

SF mener, forslaget skal afvises, og vi vil stemme imod det, hvis det kommer til afstemning.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det var til hr. Steen Gade om den lokale tilknytning. Jeg vil gerne spørge hr. Gade, om ikke vi skal lave reglerne så fleksible, at hvis den ældre f.eks. i et område, der ligger nær ved, på den anden side af gaden, finder, at der er et hus, der er bedre egnet til at nyde sit otium i, skal det så virkelig forbydes? Skal vi virkelig forbyde familiesammenføring af danske familier på den måde, hr. Steen Gade?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Der sker jo somme tider noget morsomt. Det fremgår af fru Aase Madsens indlæg her, at hvis man ikke længere udnytter en mulighed, bliver den til et forbud. Altså, sagen er jo, at lovgivningen giver mulighed for det, hvis man inden for bestemte rammer vil have lov til at bruge sit sommerhus som helårshus. Det kan jo aldrig blive til, at fordi man ikke opfylder de betingelser, så er der et forbud, og det er en straf.